

[Horn.]

flertal af befolkningen står bag. Det var nemlig herom, folkekravet i sin tid rejstes. At en del af de samme mennesker, der for 10 år siden eller længere tilbage rejste kravet, nu synes at være overdøvet af dem, som er imod den demokratiske ordning, fordi disse modstandere har haft større mulighed for at bruge tekniske hjælpemidler og for at holde de andres synspunkter nede, er en sag for sig.

Der er ikke tale om sentimentalitet her. Jeg henviser til de meget realistiske og meget illustrerende bemærkninger, som det ærede medlem hr. Hartling gjorde om, hvorledes det forholder sig. Det gælder for realskolen, og det gælder for gymnasieskolen. Det er selvfølgelig rigtigt, når det ærede medlem siger, at han har mødt en far, som sagde, at det var meningsløst, at hans drengs fremtid nu var lagt i hænderne på en tilfældig lærer. Ja, ja, alle kan vel komme ud for tilfældigheder, men der ligger ligesom i denne bemærkning, at alt det, der foregår inden for skolen, er tilfældigheder. Det mener jeg ikke det er. Selvfølgelig kan der være nogen, der er uheldige, men i almindelighed er vore lærere ærlige og redelige mennesker, der bestræber sig på at hjælpe det enkelte barn frem så godt som muligt. Tilfældigheden har snarere ligget deri, at et barn har kunnet være mere eller mindre heldig ved den optagelsesprøve, der skulle til, og hvis barnet var uheldigt, var det udelukket fra at prøve igen senere hen. Det var en tilfældighed. Det, der nu sker, er, at vi fjerner tilfældighederne, og det uheld, der måtte indtræffe, og som den pågældende far har forestillet sig, er en undtagelse, som klares ved; at forældrene taler med skolen og skolekommissionen, som har ansvaret i så henseende, hvis det i det enkelte tilfælde skulle komme til at foreligge.

Vi har nogle gange hørt det ærede medlem hr. Hvidbergs forklaring om, at der ingen læseplan kan laves. Den højtærede minister har redegjort for, hvorledes det forholder sig. Det kan ikke i lovteksten skrives, hvorledes det skal foregå i alle enkeltheder. Det er noget, der nu må forhandles om, og forhåbentlig vil man kunne forhandle sig til rette, så forholdene ikke bliver strammere, end at den enkelte lærer får pæda-

gogisk frihed til stadig væk at arbejde videre, som tilfældet har været indtil dato.

Det ærede medlem ved udmærket godt, at så længe vi har 7 års undervisningspligt, er det nødvendigt, at der er nogle børn, som går ud af skolen før andre. Derfor er det nødvendigt, at vi opretholder den ordning, at der for en række fag skal afrundes ved udgangen af 7. klasse, men det betyder ikke, som det ærede medlem og enkelte andre forestiller sig, at det vil forhindre de øvrige børn, dem, som skal gå videre, i at få en rimelig undervisning. At det skulle forsinke dem, f. eks. hvad sprogene angår, er der ikke tale om. De må naturligvis nå så langt, de kan komme, og så skaffe sig yderligere sprogundervisning i aftenskolen eller på anden måde, hvis de ønsker at supplere deres kundskaber. For en række fags vedkommende er det imidlertid ønskeligt at få en afrunding. Vi mener i alt fald ikke, at de børn — selv om det bliver færre og færre — der går ud af 7. klasse, skal spises af med de tre fjerdedele af den undervisning, som de skulle have. Vi mener, det er en ganske selvfølgelig ting, og vi ved også af mange års erfaring, at lærerne både i en række byskoler og i alt fald alle landsbyskoler er vant til at klare problemet, uden at landsbybørn, som er kommet til byskolen, bliver betragtet som sinker eller noget i den retning.

Det ærede medlem hr. Hvidberg var også inde på dette med frafaldsprocenten. Det skal jeg ikke gøre meget ud af. Den er betydelig større. Hvis det ærede medlem vil følge skolebladet i de kommende uger, vil han se, hvorledes skoleberetning efter skoleberetning fortæller om, hvordan det forholder sig med den uro og alle de forstyrrelser og den flytten ud og ind, som vi har i den nuværende mellemskole og også i den eksamensfri mellemskole. Det er noget, vi alle sammen kan beklage, og det forhold vil stort set blive afhjulpet nu. Det ærede medlem nævnte dem, der ikke kom ind i 1. gymnasieklasse ved oprykningsprøven efter 2. real, og sagde, at disse elever var dårligt stillet. Det forstår jeg ikke. De har måske ikke stilet mod det, og hvis det ved oprykningsprøven viser sig, at de ikke er egnet til det, er der ingen, der kan pege fingre ad dem, for der er ingen, der har vidst,